

بسمه تعالی

جزوه نکات مهم درس به درس فارسی

«پایه دوم ابتدایی»

تهیه کننده:

گروه آموزشی تعلیم کده

سال تحصیلی

۱۴۰۱-۱۴۰۲

وب سایت آموزش مجازی و غیر حضوری ۶ پایه ابتدایی

www.talimkadeh

فهرست مطالب

۳	درس اول: کتابخانه‌ی کلاس ما
۴	درس دوم: مسجد محله‌ی ما
۴	درس سوم: خرس کوچولو
۶	درس چهارم: مدرسه خرگوش‌ها
۶	درس پنجم: چوپان درست کار
۷	درس هفتم: دوستان ما
۷	درس هشتم: از همه مهربان‌تر
۸	درس نهم: زیارت
۸	درس یازدهم: فردوسی
۹	درس سیزدهم: ایران زیبا
۱۱	درس چهاردهم: پرچم
۱۱	درس پانزدهم: نوروز
۱۲	درس شانزدهم: پرواز قطره
۱۳	صداهای هم آوا
۱۶	هم خانواده کلمات

مرور نکات مهم فارسی سال دوم دبستان

درس اول: کتابخانه‌ی کلاس ما

سال دوم معرفی ساختن ترکیب هست و کلمات غیر ساده ولی باز هم تخصصی نیست.

به کلماتی که به اول کلمات دیگر اضافه می‌شوند و ترکیب جدیدی می‌سازند (پیشوند) می‌گویند.

«هم» به اول بعضی از کلمه‌ها اضافه می‌شود و یک کلمه‌ی غیرساده‌ی معنی دار می‌سازد که معمولاً به معنی مشارکت در کاری است.

مثل: هم + کار = همکار

هم + دل = همدل

هم + فکر = همفکر

• همکار یعنی کسانی که کار مشترک دارند.

• هم شهری یعنی کسانی که شهر مشترک دارند.

• هم دست، هم خانه، هم دل، هم مسیر، هم پایه، هم وطن، هم اندازه، هم درد، هم سال و هم شاگردی از این دست کلمات هستند.

☐ اشاره به ساختن ترکیب در بعضی از کلمه‌ها به نشانه‌ی (ه ه) که صدای (ه) می‌دهد، ختم می‌شوند، در این صورت می‌توانند با «ای» ترکیب شوند. مانند:

تازه‌ای - ساده‌ای - پرنده‌ای - دیده‌ای - نماینده‌ای - کتابخانه‌ای - روزنامه‌ای - کارخانه‌ای و ...

ولی کلماتی که صدای آخر آن‌ها (ه ه) نیست، با (ی) ترکیب می‌شوند. مانند:

• درختی، مادری، مشهدی، آسانی، خوردنی، ایرانی، کوهی و ...

در نوشتن کلمات، باید به شباهت نشانه‌ی (ه ه) و صدای (ا ه) دقت کنیم. کلمه‌هایی که

صدای (ه ه) دارند با (ی)، ترکیب می‌شوند.

• کوهی - راهی - پادشاهی - سیاهی - چاهی - کوتاهی - هم گروهی و ...

درس دوم: مسجد محله‌ی ما

❑ اگر (با) را به کلمه‌ی دیگری اضافه کنیم کلمه‌ای جدید درست می‌شود که معنی داشتن را می‌دهد.

• با ادب یعنی کسی که ادب دارد.

• با ایمان یعنی کسی که ایمان دارد.

• به کسی که حجاب دارد، با حجاب می‌گویند.

• به کسی که سلیقه دارد، با سلیقه می‌گویند.

با ارزش، با نظم، باسواد، با اهمیّت، با غیرت، با معرفت، بامزه، با استعداد و بادقّت، از این نوع کلمه‌ها هستند.

❑ یادآوری صداهای نشانه‌ی و نشانه‌ی (و) در کلمات زیر صدای (او) می‌دهد.

دود، آموزش، کودک، روستا، روز، گوش، آموزگار و ...

نشانه‌ی (و) در کلمات زیر صدای (واو) می‌دهد.

وارد، هوا، آحوالپرسی، ورزش، توانایی، مشورت و ...

نشانه‌ی (و) در برخی از کلمات صدای (اُ) می‌دهد.

مانند: خورشید، دو، موضوع، دوباره، خود، خودکار، خوش حالا و ...

و در بعضی از کلمه‌ها صدا ندارد:

مانند: خواهر، خواب، می‌خواهم، خواستن، استخوان، خواهش و ...

در ترکیب‌هایی مانند پدر و مادر، شب و روز، سرد و گرم، داد و بیداد، هفتاد و یک، بالا و پایین و ... نشانه‌ی

(و) را باید با صدای (اُ) بخوانیم.

درس سوم: خرس کوچولو

❑ پیشوند «بی» بر سر بعضی از کلمه‌ها می‌آید و کلمه‌ی غیرساده‌ی معناداری را می‌سازد که به معنی دارا

نبودن و نداشتن چیزی است.

• بی ادب یعنی کسی که ادب ندارد.

• بی سواد یعنی کسی که سواد ندارد.

• بی حوصله یعنی کسی که حوصله ندارد.

• بی مزه یعنی چیزی که مزه ندارد.

بی انصاف، بی نظم، بی چاره، بی هنر، بی حجاب، بی رنگ، بی ارزش، بی اهمیّت و ... کلماتی از این نوع هستند.

□ به جمله‌هایی که در آن سوالی پرسیده می‌شود، جمله‌ی سوالی یا پرسشی می‌گویند.

در پایان جمله‌های پرسشی علامت (؟) قرار می‌دهیم.

جمله‌های پرسشی دو نوع هستند:

۱ - جمله‌هایی که دارای کلمات پرسشی هستند.

آیا، چرا، چگونه، چند، کدام و چه طور از کلمه‌های پرسشی هستند.

• آیا دوستم را در مدرسه پیدا کردی؟

• چرا با دوستانت همکاری نمی‌کنی؟

• چگونه نقاشی‌ات را رنگ کردی؟

• کدام ساعت را می‌پسندی؟

• چه طور از رایانه، استفاده می‌کنی؟ و ...

۲ - جمله‌هایی که کلمات پرسشی ندارند ولی ما از آهنگ جمله در سخن گفتن و یا از علامت (؟) در پایان

جمله، به سوالی بودن جمله پی می‌بریم.

• دوستم آمد؟

• مادرت را دیدی؟

• این صدای زیبا را می‌شنوی؟

یکم هم اشاره شد به تفاوت بعضی کلمه‌ها

□ آخر بعضی از کلمه‌ها نشانه‌ی (أ) می‌آید. مانند: معمولاً، حتماً، بعداً، اصلاً

هرگاه این نشانه در کلمه‌ای دیده می‌شود، آن را به صورت (ـَـن) می‌خوانیم:

مثلاً، حتماً، لطفاً، فعلاً، مخصوصاً، بعداً، کاملاً، تقریباً، دقیقاً، کلماتی هستند که نشانه‌ی (أ) دارند.

